

VOLUNTAT DE RECUPERACIÓ, RECUPERACIÓ DE LA VOLUNTAT

La campanya dels valencians

La campanya «Sí a l'ús de la nostra llengua» ha estat plantejada per sensibilitzar els valencians sobre les restriccions que continua patint el català i la necessitat de recuperar la normalitat del seu ús social. El punt de reunió serà la manifestació del dia vint, a València.

E. Sòria

Aquest pròxim dia vint, a les sis de la vesprada, començarà la manifestació convocada sota al lema de «Sí a l'ús de la nostra llengua». Unes escasses però intenses setmanes de sensibilització tindran ací una fita decisiva, però no un final. Per als organitzadors, serà l'hora de mesurar quina és la capacitat de resposta dels valencians, de la ciutat i dels pobles, dels més diversos sectors i ideologies, a un atac particularment insidiós, i aquesta vegada no contra la nomenclatura de la llengua ni mitjançant qualsevol altra excusa sinó clarament contra el fet d'expressar-se públicament en aquesta llengua que no és l'espanyol i que és la nostra.

La importància de la sentència que motiva aquesta resposta, mai no es dirà prou, no pot ser aigualida, com si es tractés d'un fet aïllat i puntual. Ben al contrari, veus molt qualificades han advertit que podria fer trontollar tot l'edifici legislatiu —ja de per si prou inhòspit— fabricat els últims anys a l'Estat espanyol sobre els drets lingüístics.

«No a la sentència contra els valencians/sí a l'ús de la nostra llengua». Lemes incloents que pot assumir qualsevol valencià que estima el seu

país i la llengua que parla. Lemes per a una campanya de la qual la manifestació del dia vint només serà una fita. La cosa durarà molt de temps. El creixement de la consciència lingüística dels valencians, la recuperació social de la llengua i la neutralització dels atacs que pateix no seran cosa de quatre dies. Una assistència massiva i activa el dia vint de desembre serà, això sí, una declaració explícita, irrefutable, d'una voluntat de vida.

Un disseny sensibilitzador

Hem parlat amb alguns dels coordinadors de la campanya, Paca Sevilla i Antoni Mollà, del seu sentit, objectius i àmbits d'actuació. La campanya és alhora de protesta i d'afirmació. De protesta, davant un fet que atempta contra els drets dels valencians: el dret a expressar-se públicament en la seua pròpia llengua. D'afirmació de la voluntat d'estendre l'ús de la llengua.

Idees motrius en són que al País Valencià el factor determinant de la condició nacional no és un altre que la llengua i que ací no hi ha més conflicte lingüístic veritable que el del xoc entre una llengua hegemònica, foras-tera i imposada, i una altra de minoritzada i perseguida que és la pròpia, l'única que ens manté com a poble di-

ferenciat. En conseqüència hi ha eslògans que circumscriuen l'àmbit de pertinença nacional: «El valencià fa valencians», o que reforcen l'orgull de pertànyer-hi: «Som valencians i n'estem orgullosos».

Entre els objectius hi ha implicat la societat civil en la defensa i l'extensió social de la llengua, reforçar els lligams entre els parlants i aquesta, promoure'n la utilització fora del clos privat, combatre prejudicis lingüístics, sensibilitzar els castellanoparlants perquè respecten i aprenguen l'idioma del país —el que és veritablement discriminador és dificultar el seu aprenentatge ja que ells s'integraran en la mesura que aprenguen el valencià; així, el lema dels papers destinats a castellanoparlants és «que no te tomen por tonto». Un darrer objectiu és neutralitzar les reaccions antivalencianes d'una part de la nostra societat.

La campanya s'ha centrat en una sèrie d'àmbits concrets: la universitat, és clar, els instituts, els cursos de llengua (Carles Salvador, cursos de reciclatge de professors i funcionaris, etc.), els pobles i els mitjans de comunicació.

S'han fet presentacions de la campanya a totes les facultats i s'hi ha editat material específic, relacionat directament amb la sentència. Als ins-

ROND

Manifestació del BEA celebrada a València dies després de fer-ne pública la sentència.

tituts s'han realitzat nombroses conferències en català sobre els temes que interessaven l'auditori amb intenció de fer evident la utilitat de la llengua, de llevar-li tot caràcter de peça de museu.

També s'han fet actes de presentació de la campanya a una bona part de les poblacions del país i s'han realitzat rodes de premsa a Alacant, Castelló, Alcoi, Elx, Gandia i València, a més de publicitat, falques de ràdio, etc. D'altra banda, l'equip coordinador ha oferit, a tots aquells mitjans de comunicació que vulguen servir-se'n, cursos d'aprenentatge adaptats per a periodistes.

Encara fora del País Valencià es mantenen contactes i s'intercanvia informació amb les universitats del Principat, les Illes, Euskadi i Galícia. Hi ha també prevista una anada a Brussel·les i Estrasburg al gener, on alguns grups amb representació al Parlament europeu, com el flamenc Volksunie, han seguit de prop el tema i s'han compromès a prestar tot el suport a la defensa dels drets de les llengües minoritzades de l'Estat espanyol.

Papers i actes

Tot aquest esforç, coordinat per Acció Cultural, amb el suport d'un fum d'entitats, es materialitza en un seguit d'actes i en un feix de papers de les més variades mides i dissenys. L'equip organitzador se'ls mira i no se'ls veu, aquests papers, i certament resulten alhora suggestius i cartesianament aclaridors. Convinents, en suma. La vessant franciscanament proselitista —que diria J. L. Blasco— del nacionalisme ha trobat una manera d'organitzar la redacció, i les idees, nova, eficient i encoratjadora. Ja era hora.

En un dels tríptics editats, per exemple, la necessitat de la campanya ve expressada així: «La persecució de l'ús de l'idioma ha cobrat la màxima virulència contra els Estatuts i les disposicions en matèria lingüística de la Universitat de València.

En conseqüència, cal que tots els valencians, universitaris i no universitaris ens unim per fer pública la nostra més clara demanda d'augment d'ús social del valencià».

Quant als actes, aquesta setmana n'hi ha previstos més de cent cinquanta per tota la nostra geografia. Es concentraran en els dies 16, 18 i 20 de desembre. El dia 16 tindran lloc a València cinc taules redones sobre l'ús de la llengua a l'Ajuntament, dins una crida oberta a totes les forces polítiques a participar en un debat sobre la política lingüística a la ciutat de València. Ha sorprès, per exemple, la ratificació d'assistència per part del PDP i de Coalició Valenciana. Hi haurà d'altres actes al Centre Excursionista, associacions juvenils, locals de les falles més receptives, escoles i instituts.

El dia disset hi haurà una manifestació de suport a Tarragona. El 18, dues més a Barcelona i Lleida convocades pels joves del FENEC. El dia 18, a les 9.30 de la nit, també tindrà lloc a València un acte cívic: «Diguem no a la sentència», amb l'actuació de Raimon i amb un parlament de Xavier Rubert de Ventós, autor d'una moció al Parlament europeu sobre la sentència. Aquest dia arribarà al port

HISTÒRIA NATURAL

dels Països Catalans

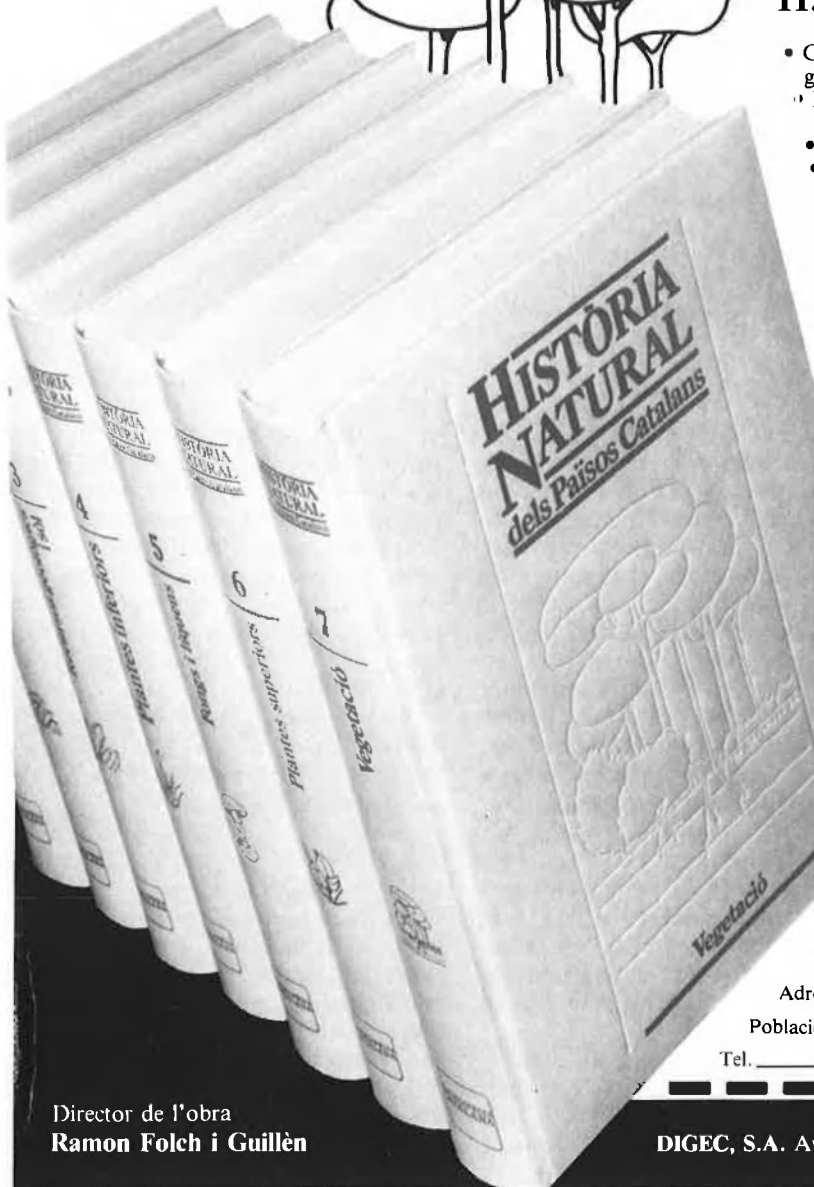
15 volums

Relligats en símil de pergamí amb estampacions en sec, or i verd.

7.500 pàgines

11.000 il·lustracions

- Geologia I • Geologia II • Recursos geològics i sòl • Plantes inferiors.
- Fongs i líquens • Plantes superiors • Vegetació.
- Invertebrats no artròpodes.
- Artròpodes I • Artròpodes II.
- Peixos • Ocells • Rèptils, amfibis i mamífers.
- Sistemes naturals • Registre fòssil.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

L'obra més moderna i imprescindible per a professors, estudiants i amants de les ciències naturals.

Estic interessat a rebre més informació sobre les obres marcades amb una X, en condicions especials de subscripció.

Història Natural dels Països Catalans

Gran geografia comarcal de Catalunya
Gran Enciclopèdia Catalana
Catalunya Romànica

Nom _____

Adreça _____

Població _____

Tel. _____

Director de l'obra
Ramon Folch i Guillèn

DIGEC, S.A. Av. Diagonal 357, 08037 Barcelona

Declaració del Claustre de la Universitat de València sobre la Normalització de l'Ús del Català a la Universitat

Aprovada el dia 11 de desembre

El Claustre de la Universitat de València vol manifestar, una vegada més, la voluntat inequívoca d'avançar en el procés de recuperació del patrimoni cultural dels valencians, i particularment de la seua pròpia llengua, per a la qual «hom admet com a denominacions seues tant l'acadèmica, llengua catalana, com la recollida en l'Estatut d'Autonomia, valencià» (article 7é dels Estatuts de la Universitat de València).

En aquests moments en què, ben justament, es recorda l'existència de ciutadans que encara no han accedit a un coneixement de l'idioma propi del poble valencià —però que no han renunciat a assolir-lo— cal, tanmateix, recordar unes altres realitats, tan importants o més, i que sovint són oblidades o amagades:

- 1) El dret irrenunciable de centenars de milers de valencians, fidels a la seua cultura, a rebre una educació, en tots els nivells, en el seu propi idioma. Un dret —cal dir-ho— sistemàticament impedit durant segles, i que ara es pot i s'ha de fer efectiu.
- 2) El dret de la societat valenciana a disposar d'uns professionals, tècnics, investigadors i docents capacitats per a la realització de les seues tasques en l'idioma del nostre país. Un dret inexcusable que, fins fa poc, sempre ha estat reprimit i menyspreat hàbilment amb falsos arguments de modernització o universalisme que, en realitat, camuflaven la despersonalització i l'assimilació cultural més brutals del nostre poble.

- 3) El dret de tots els valencians a l'ús públic de la seua llengua.

En aquestes circumstàncies, el Claustre de la Universitat de València, tot respectant els drets lingüístics dels ciutadans, declara la seua més ferma voluntat de mantenir i intensificar el seu compromís amb la normalització de la llengua pròpia de la Universitat de València, en la docència, l'administració, la investigació i, en general, en tota la vida acadèmica.

Considera, així mateix, que la normalització d'un idioma, el nostre, no ha d'esdevenir una batalla partidista —malgrat les inevitables però superables tensions que pot comportar—, sinó que s'ha de convertir en un il·lusionat procés de participació i d'enriquiment de tot un poble.

És per tot això que el Claustre de la Universitat de València fa una crida a les institucions socials i polítiques i als ciutadans valencians individualment, especialment als membres de la comunitat universitària, perquè s'incorporen activament a la defensa i la normalització de la llengua pròpia del nostre poble: mitjançant l'aprenentatge, l'ús efectiu i la promoció de la llengua catalana, oralment i per escrit, com a llengua col·loquial i de cultura.

El Claustre de la Universitat de València considera que només així el nostre idioma, i, en definitiva el nostre poble, recuperarà la dignitat i la normalitat a què tenia dret. □

de València un vaixell de mallorquins que s'apunten a la moguda.

La manifestació, el dia 20, a les 6 de la vesprada, es concentrarà a la plaça de Sant Agustí i acabarà a la plaça de la Mare de Déu, a València. Els organitzadors voldrien que, a més del caràcter reivindicador, tingués un matis festiu. Mentrestant, cremen les línies del telèfon programant actuacions, contractant autobusos, distribuint paper. A la seua d'Acció Cultural cada dia que passa l'activitat va fent-se més i més febril i encara ho serà més. Escoles, instituts, bandes de música, pilotaires, associacions veïnals, partits i sindicats, colles futbolístiques, falles, centres excursionistes, grups ecologistes, patronats festers, una xarxa multiforme i desballestada que involucra tot el teixit associatiu de caire progressista d'aquest país, en major o menor grau, s'adhereix, participa o almenys rep informació de la campanya. Perquè «la normalització lingüística que reivindicuem és un procés impossible de se-

«Un procés que demana participació activa i decidida».

guir sense la participació activa i decidida, individual i col·lectiva de tots nosaltres».

Més coses

Al voltant del tema de la llengua han passat més coses aquests dies. A

Castelló, els col·lectius en Defensa de la Llengua i de la Cultura es reunien el dia 11 de desembre per consolidar la seua organització i feien públic un comunicat al diari *Mediterráneo*, on entre altres coses, feien evident la necessitat que tenen els estudiants d'assolir un coneixement profund del valencià

per raons completament plausibles: laborals. Mentrestant, alguns col·lectius d'UPV han posat en marxa una campanya per aconseguir que als ajuntaments entre en vigor la tan discutida i tan obviada Llei d'ús: rebuts, comunicats, citacions, tot això pot ser exigint, ja, en català.

D'altra banda, dijous dia 11 tenia lloc un Claustre de la Universitat de València amb una ordre del dia conflictiva: entre altres punts, calia aprovar una proposta sobre la normalització de l'ús del català a la Universitat que extractem en requadre. Convergència Progresista en presentava una altra, de redactat confús i ortografia improcedent, on es parlava «del fracàs de la política de normalització lingüística aplicada per l'equip rectoral actual», no sols per la sentència «sino (sic) també, pel rebutjament (resic) que està produint»..., «que ens està duguent (jai!) a la degradació de la convivència a la nostra Universitat». Aquesta proposta va ser retirada a la fi del debat. Se'n sentiren, però, de més grosses. La proposta del Bloc va ser presentada per Josep Martínez Bisbal, molt ponderadament. Josep M. Bernabé, per Convergència Progresista, proclamà la ineficàcia dels intents normalitzadors rectorals. Algú digué que perquè corrien massa. I el senyor Gürant Rollnert recordà que la sentència és ja plenament aplicable i pràcticament amenaça de dur als tribunals tot aquell que gosàs criticar-la. A la fi, la votació posà les coses al seu lloc i la proposta del Bloc va ser aprovada per 162 vots a favor, seixanta-tres en contra i vint-i-quatre abstencions. El claustre havia durat sis hores i mitja.

El màxim òrgan representatiu de la Universitat Valenciana s'alineava, doncs, d'una manera clara i decidida

amb els esforços reivindicatius i normalitzadors que els sectors més conscients de la societat valenciana estan duent a cap.

Hi ha les raons, hi ha l'avinentesa,

ara només falta fer sentir la voluntat dels valencians als carrers de València. Les conseqüències d'un èxit innegable sempre difícils de mesurar; ben bé podria ser que ara fossen decisives. □

EL CRITERI DE LA SOCIOLINGÜÍSTICA

La llei d'ús, avaluada

Ara fa tres anys d'una llei que molts consideren massa minsa i que uns altres observen amb preocupació i rebuig. Tres anys després, ¿en quantes coses ha canviat lingüísticament la societat valenciana?

E. Sòria

La Llei d'Ús i Ensenyament del valencià ha complit tres anys. Ha acabat, doncs, el seu període transitori i ara entrem en el de plena efectivitat. ¿Era vàlida aquesta llei i ha estat posada en vigor amb tots els ets i els uts? Són dues preguntes que, al cap de tres anys, es poden contestar amb una certa perspectiva.

Del plausiblement voluminós dossier que repartí a la premsa la Conselleria de Cultura es desprèn que, pel que fa a l'assignaturització del valencià, els terminis s'han complit, i poca cosa més, però. El conseller Cebrià Ciscar declarà a una roda de premsa que la normalització que la llei d'ús possibilita ha de ser el fruit d'una decidida voluntat ciutadana, social. Ara bé, la societat pateix inèrcies pesades de trencar, i caldria saber si les institucions en conjunt han estimulat de desbordar-les o si, per contra, són elles també un altre factor inert, un altre fre fàctic a la normalització. ¿Simple despenalització o veritable voluntat normalitzadora? Són també preguntes pertinents amb la llei en la mà, al cap de tres anys.

EL TEMPS ha trobat convenient que opinassen els que en saben. El grapat altament expert de sociolingüistes amb què comptem. No n'hem pogut localitzar alguns, i no dels menors, però els que en parlen, ara, ho fan des d'una llarga experiència.

Hem fet només dues preguntes, la primera sobre la validesa, en principi, del text de la llei d'ús com a marc legal de la normalització. La segona sobre l'efectivitat de l'aplicació de la llei al cap dels tres anys reglamentaris.

Vicent Pitarch

«Sense esforços se'n pot fer, de la llei, una lectura en termes com aquests: Si més no, per la nostra condició idiomàtica, els valencians constituïm un col·lectiu mig pervers, mig pansit. En conseqüència, la llei fluctua entre els desigs de «despenalitzar-nos» l'ús lingüístic en alguns àmbits i els desigs de «protegir-nos» com a relíquia cultural. En recompensa per no haver caigut en vel·leitats de «normalitzar», aquesta llei pot exhibir el mèrit sinistre de ser l'única que s'escapolí dels anatemes del Tribunal Constitucional.

Una llei contra l'evasió fiscal, po-

